

skrænke det, saa at man helst ikke mere hører Udslag af den Slags Bøllebedrifter.

Men her kommer man saa til det Spørgsmaal: ved hvilke Midler skal man hindre Bølleuæsenet fra at udvikle sig eller fra at fortsætte som hidtil. Der er der jo nogle, der mene, at en Frihedsberøvelse for disse Mennesker er et tilstrækkeligt Magtmiddel mod dem, og man henviser os da til, at man kan benytte vore Tvangsarbejdsanstalter og idømme Bøllerne Tvangsarbejde i et vist Tidsrum for derigennem at vænne dem til Ro, til Orden og til Arbejde. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at jeg for min Del ikke tror, at Frihedsberøvelse er tilstrækkeligt virksomt Middel mod Bøller, og at henvise dem til Tvangsarbejde i vore Tvangsarbejdsanstalter, i hvert Fald saaledes som disse ere indrettede og ordnede, det anser jeg for at være et lidet virkningsfuldt Middel mod disse Mennesker.

For det første maa man jo huske paa, at vore Tvangsarbejdsanstalter ere kommunale Anstalter, det vil altsaa sige, at det økonomisk talt bliver en Byrde, man kastede over paa Kommunerne, naar man henviste disse Folk til Ophold paa Tvangsarbejdsanstalterne. Det vil ogsaa være nogle ubehagelige Gæster at faa i disse Anstalter for de andre Personer, som ere idømte Tvangsarbejde.

Men dernæst ere vore Tvangsarbejdsanstalter aldeles ikke indrettede paa at kunne behandle Bøller, og jeg gad spørge, om noget Medlem her i Salen tror, at de Midler, der findes til Stede i vore Tvangsarbejdsanstalter, ville være virksomme til at faa Bøllerne til at arbejde. Jeg tror i hvert Fald ikke, det vil kunne lade sig gøre, uden at man indfører legemlig Straf i disse Anstalter, saaledes at det tillades det Opsyn, der er der, at benytte legemlig Straf for at faa Bøllerne til regelmæssigt Arbejde og til at underkaste sig Orden og Ro, men saa har man jo Pryglestraffen, som man ellers modsætter sig. Jeg er og har i flere Aar været Medlem af Bestyrelsen for en saadan kommunal Tvangsarbejdsanstalt, og jeg vil for mit Vedkommende meget betakke mig for, at denne Anstalt skulde benyttes som Opdragelsesanstalt for Bøller. Jeg tror ikke, det gaar an at henvise disse til Tvangsarbejdsanstalterne. Vore Tvangsarbejdsanstalter ere ikke indrettede derpaa, og det vilde kræve en fuldstændig Omordning og Omlægning af disse Anstalters hele Indretning til Skade for Kommunerne, til Skade for de Personer, der desværre ere henviste til at

arbejde der. Jeg tror heller ikke, det er noget virksomt Middel mod Bøllernes Tilbøjelighed til at øve Vold mod andre Mennesker.

Tilbage bliver jo da saa det brændende Spørgsmaal: Er det tilladeligt, er det tilstedeligt, at Samfundet anvender Legemsstraf mod Bøller, mod dem, der gøre sig skyldig i raa og brutal Adfærd og Overfald mod deres Medmennesker? Der mener jeg, man har Ret til at kræve af Lovgivningsmagten, at den skal træffe saadanne Foranstaltninger, som ere i Stand til at beskytte den hæderlige, den lovlydige Mand og Borger i Samfundet, saa at han kan færdes paa lovlig Vej og Sti uden Risiko for at blive slaet fordærvet af en Bølle, og saaledes som dette Lovforslag nu er affattet, forekommer det mig, at det i saa Henseende er ret lempeligt. Hvem er det, Legemsstraffene anvendes imod? Det er jo ikke en Gang mod dem, der endnu ere Rekrutter til Bøllerne; thi første Gang en Mand gaar hen og øver Vold mod et af sine Medmennesker, kan han efter dette Lovforslag ikke idømmes Legemsstraf, det er kun for saa vidt han igen begaar Vold og Overfald paa sagesløs Mand, naar det, som Lovforslaget er affattet, kan bevises, at Overfaldet for den angrebne har medført betydelig Smerte eller længere Sygeleje eller for længere Tid har gjort ham uskikket til Arbejde, og det endvidere godtgøres, at Voldsmanden enten har villet saadan Følge eller dog har maattet forudsætte den som rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen. Han kan, som sagt, kun idømmes Legemsstraf i Gentagelsestilfælde. Det er et stort Spørgsmaal, om denne Bestemmelse ikke er for mild og hensynsfuld over for Bøllerne, men Forslagsstillerne have ment, at man skulde være saa varsom som mulig, før man gaar til at anvende Legemsstraf, og derfor skal jeg heller ikke indvende noget imod, at Bestemmelsen er affattet saaledes, som den er affattet. Men det er jo en heldig Omstændighed, at selv om dette Forslag nu bliver gennemført som Lov, saa er der ingen, der behøver at tage de Prygl, som Loven stiller i Udsigt; det kommer an paa vedkommende selv. Den, der ikke overfalder sine Medmennesker for anden Gang og slaar dem fordærvet, faar ikke Prygl. Den enkelte maa altsaa overveje med sig selv, naar han gaar ud paa at øve Voldsgerninger, om han vil udsætte sig for at blive idømt den Straf, han heretter kan blive idømt.

Jeg er enig med den højtærede Mini-